

บทที่ 4

ผลการประเมิน

ในการประเมินสมรรถภาพผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้แบ่งการประเมินออกเป็น 3 ด้านตามวัตถุประสงค์ของการประเมินคือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา การติดตามผลการปฏิบัติงานและศึกษาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยได้ประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา รายละเอียดผลการประเมินมีดังนี้

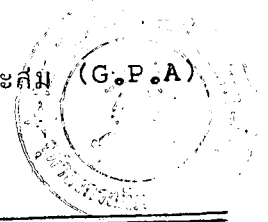
1. ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ได้พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร คะแนนจากแบบสอบถามรอบยอด ความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาและประสิทธิภาพทางการศึกษา

1.1 ในการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (G.P.A) ของผู้สำเร็จการศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) ของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	$\bar{X}_{G.P.A}$	$S_{G.P.A}$
1	44	2.60	0.43
2	40	2.60	0.35
รวม	84	2.60	0.40

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 2 รุ่นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากัน คือเท่ากับ 2.60 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยสะสม $S_{G.P.A}$ ของรุ่นที่ 1 เป็น 0.43 และรุ่นที่ 2 เท่ากับ 0.35

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นรายบุคคลพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวทั้ง 2 รุ่นมีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.50 รวม 53 คนคิดเป็นร้อยละ 63.09 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 รวม 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.91

ผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินซึ่งกำหนดไว้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า 2.50 และผู้สำเร็จการศึกษาควระจะมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.50 ขึ้นไปไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จากการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งสองรุ่นเท่ากับ 2.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ แต่จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.50 นั้นคิดเป็นร้อยละ 63 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อคำนวณช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ปรากฏว่าสัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.50 มีค่าระหว่าง 0.52 ถึง 0.73 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2 ผลจากการคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามความรู้รวมยอด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว รุ่นที่ 2 จำนวน 37 คน ได้รับแบบสอบถามความรู้รวมยอดคืนมา 32 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 86.48 มีชัณภูมิเลขคณิตของคะแนนจากแบบสอบถาม เท่ากับ 70.03 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 7.63

ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามความรู้รวมยอดกับเกณฑ์ในการประเมินซึ่งกำหนดไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องได้คะแนนจากแบบสอบถามความรู้รวมยอดนี้ไม่ต่ำกว่า 65 คะแนนจากคะแนนเต็มทั้งหมด 100 คะแนนและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดให้ นั้น ไม่ควรต่ำกว่า 80% จากการวิเคราะห์จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบได้คะแนน 65 คะแนนขึ้นไปมีจำนวน 27 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 84.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์การประเมิน แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงอัตราส่วนความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	อัตราความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา	ออกก่อนสำเร็จการศึกษา	ผู้สำเร็จการศึกษา	นักศึกษาทั้งหมด		
		ลาออก	พณสภาพฯ รวม			
1	0.17	3.77	13.28	16.98	83.02	100(53)
2	0.26	12.96	12.96	25.92	74.08	100(54)
รวม	0.21	8.41	13.08	21.49	78.51	100(107)

จากตารางแสดงว่าในรุ่นที่ 2 มีความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอันเนื่องจากการออกก่อนสำเร็จการศึกษาสูงกว่ารุ่นที่ 1 คือ อัตราส่วนความสูญเสียเปล่าทางการศึกษารุ่นที่ 1 เท่ากับ 17% และรุ่นที่ 2 เท่ากับ 26% จากการศึกษาสาเหตุของการออกก่อนสำเร็จการศึกษาพบว่า จะมีการลาออกหลังจากเข้ามาเรียนแล้วระยะหนึ่งกับการพ้นสภาพตามระเบียบการวัดผลของวิทยาลัย ทั้งนี้นักศึกษาที่พ้นสภาพตามระเบียบการวัดผลของวิทยาลัยทั้ง 2 รุ่นรวมกันมีจำนวน 14 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 13 ของนักศึกษาทั้งหมด อัตราความสูญเสียเปล่าเฉลี่ยของทั้ง 2 รุ่น เท่ากับ 21%

ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับเกณฑ์ในการประเมินซึ่งกำหนดไว้ว่า อัตราความสูญเสียเปล่าเฉลี่ยไม่ควรสูงกว่า 15% จากการศึกษาวิเคราะห์อัตราความสูญเสียเปล่าเฉลี่ยเท่ากับ 21% สูงกว่าเกณฑ์ในการประเมิน แสดงว่ามีความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอันเนื่องจากการออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

1.4 ในการคำนวณค่าอัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากเวลาที่ใช้ในการศึกษาจนจบหลักสูตร ซึ่งเท่ากับ 4 ภาคปกติและ 1 ภาคฤดูร้อน เปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาจริง ปรากฏผลดังตารางที่ 9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยอัตราส่วนประสิทธิผลทางการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา
จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนภาคเรียน		อัตราส่วน ประสิทธิผล
		ใช้ตามหลักสูตร	ใช้ศึกษาจริง	
1	44	220	224	0.98
2	40	200	203	0.98
รวม	84	420	427	$E.R = 0.98$ $S_{E.R} = 0.0002$

จากตารางแสดงว่าอัตราส่วนประสิทธิผลทั้ง 2 รุ่นมีค่าเท่ากันคือ 98% เมื่อศึกษาจากข้อมูลพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่จบช้ากว่ากำหนดนั้นเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ถึง 2.00 แต่เกิน 1.80 จึงต้องเรียนบางวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้คะแนนเฉลี่ยสะสมถึงเกณฑ์ตามที่หลักสูตรกำหนด

ผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการประเมินซึ่งกำหนดว่า ประสิทธิภาพทางการศึกษาเฉลี่ยแล้วควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 95% จากการคำนวณปรากฏว่า อัตราส่วนประสิทธิภาพทางการศึกษาเฉลี่ยเป็น 98% ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่านักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่วิทยาลัยกำหนด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาคั้งที่กล่าวมานั้น ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษามากกว่า 2.50 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามรูบยอดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละสูงกว่า 80% และประสิทธิภาพทางการศึกษาเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษามากกว่า 95% เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่ในด้านความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคืออัตราความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเฉลี่ยสูงกว่า 15% ซึ่งแสดงว่ามีความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเนื่องจากการออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต หลักสูตรวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว

2. ผลการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษานั้น ได้พิจารณาจากข้อมูลการไต่ถามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาในทัศนะของตนเองและในทัศนะของผู้บังคับบัญชา

2.1 ผลการติดตามผลเกี่ยวกับการไต่ถามของผู้สำเร็จการศึกษา

การติดตามผลการไต่ถามของผู้สำเร็จการศึกษานั้น พิจารณาจากจำนวนผู้ที่มีการทำงาน ภาระของหน่วยงาน ภาระของงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติ จังหวัดที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงาน ระยะเวลาในการหางานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาและรายได้ประจำ ต่อเนื่องจากการปฏิบัติงาน

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ: ดังตารางที่ 10
ตารางที่ 10 แสดงการกระจายร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษาและ
ภาวะการทำงาน

รุ่น	ภาวะการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา		รวม
	มีงานทำ	ไม่ได้ทำงาน	
1	91.66	8.34	100 (36)
2	81.08	18.92	100 (37)
รวม	86.30	13.70	100 (73)

จากตารางแสดงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ ในรุ่นที่ 1 ได้ทำงานทั้งหมด 33 คนคิดเป็นร้อยละ 92 รุ่นที่ 2 ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ 30 คนคิดเป็นร้อยละ 81 รวมแล้วผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 2 รุ่นมีงานทำ 63 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 86

เกณฑ์ในการประเมินกำหนดไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้งานทำไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 จากการวิเคราะห์ ข้อมูลปรากฏว่า รุ่นที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำคิดเป็นร้อยละ 92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่ในรุ่นที่ 2 ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำเพียง ร้อยละ 81 ดังนั้นค่าร้อยละเฉลี่ย ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำทั้งหมดเป็นร้อยละ 86 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อคำนวณช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ ปรากฏว่า สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำมีค่าระหว่าง .79 ถึง .93 แสดงว่า ผู้สำเร็จการ ศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้งานทำเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทงานของผู้สำเร็จการศึกษา
ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงการกระจายร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษาและ ประเภทงานที่ทำ

รุ่น	ประเภทของงาน			รวม
	ธุรกิจโรงแรม	การท่องเที่ยว	งานอื่นๆ	
1	75.75	12.12	12.12	100(33)
2	63.34	10.00	26.66	100(30)
รวม	69.84	11.11	19.05	100(63)

จากตารางพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดที่มีงานทำ 63 คนได้ทำงานในธุรกิจ การโรงแรม 44 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 70 ทำงานเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว 7 คน หรือร้อยละ 11 ทำงานอื่นๆนอกเหนือจากงานในธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว 12 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 19 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานอื่นๆในรุ่นที่ 2 มีจำนวน สูงกว่ารุ่นที่ 1 เป็นสองเท่า

เกณฑ์ในการประเมินกำหนดไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาควรได้ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน คือ ทำงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 นั้น ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดได้ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียนรวมทั้งสิ้น 51 คนคิดเป็นร้อยละ 81 โดยแยกเป็นทำงานในธุรกิจโรงแรม 44 คนหรือร้อยละ 70 และทำงานในธุรกิจการท่องเที่ยว 7 คนคิดเป็นร้อยละ 11 แสดงว่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

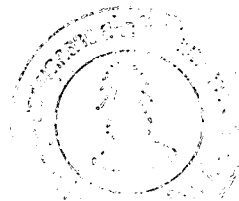
2.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่ ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงการกระจายร้อยละของประเภทหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานจำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	ประเภทของหน่วยงาน				รวม
	ราชการ	ธุรกิจเอกชน	รัฐวิสาหกิจ	งานส่วนตัว	
1	3.03	93.94	3.03	-	100(33)
2	-	93.34	3.33	3.33	100(30)
รวม	1.58	93.66	3.18	1.58	100(63)

จากตารางแสดงถ้าร้อยละของประเภทหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานในหน่วยงานธุรกิจเอกชนเกือบทั้งหมดคือ 59 คนคิดเป็นร้อยละ 94 ส่วนที่เหลือปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ 1 คน รัฐวิสาหกิจ 2 คน และทำงานส่วนตัว 1 คน สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละรุ่นที่ทำงานในธุรกิจเอกชนมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 93

เกณฑ์ในการประเมินกำหนดไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาควรได้ทำงานในบริษัทเอกชน รัฐวิสาหกิจ และงานส่วนตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานในหน่วยงานธุรกิจเอกชน รัฐวิสาหกิจและงานส่วนตัวรวมแล้วมีจำนวน 62 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 98 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้ทำงานในหน่วยงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจังหวัดที่ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวปฏิบัติงานอยู่ ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงการกระจายร้อยละของจังหวัดที่ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวปฏิบัติอยู่ จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	จังหวัดที่ผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพ			รวม
	จังหวัดภูเก็ต	กรุงเทพมหานคร	จังหวัดอื่นๆ	
1	82.76	17.24	-	100(29)
2	77.27	4.54	18.18	100(22)
รวม	80.39	11.77	7.84	100(51)

จากตารางพบว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ทำงานในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตทั้ง 2 รุ่นเป็นจำนวน 41 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนที่เหลือทำงานในกรุงเทพมหานคร 6 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 12 และทำงานในจังหวัดอื่นๆร้อยละ 8

เกณฑ์ในการประเมินกำหนดไว้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวควรได้ทำงานในจังหวัดภูเก็ตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะเวลาในการหางานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำ ปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงการกระจายร้อยละของระยะเวลาในการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	X̄ (เดือน)	ระยะเวลาในการหางานทำ					รวม
		ไ้ทำงานทันที	1-2 เดือน	3-6 เดือน	7-12 เดือน	ปีขึ้นไป	
1	1.41	57.14	31.43	5.71	-	5.7	100(35)
2	1.46	58.33	20.83	16.67	4.12	-	100(24)
รวม	1.43	57.63	27.12	10.18	1.69	3.38	100(59)

จากตารางแสดงการกระจายร้อยละของระยะเวลาในการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษาพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ระยะเวลาในการหางานทำโดยเฉลี่ย 1.43 เดือนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาในการหางานทำเป็น 2.67 ทั้งนี้หนึ่งในสองของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งสองรุ่นได้งานทันทีที่สำเร็จการศึกษา (57%) ผู้สำเร็จการศึกษารุ่นที่ 1 ใช้เวลาหางานทำมากที่สุดคือ 1 ปีขึ้นไปจำนวน 2 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 6 และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษารุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ที่ใช้เวลาในการหางานทำไม่เกิน 6 เดือนมีจำนวน 33 และ 23 คนตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 94 และ 96 เมื่อพิจารณาผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดที่ใช้เวลาในการหางานทำไม่เกิน 6 เดือนจะเท่ากับ 56 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 95

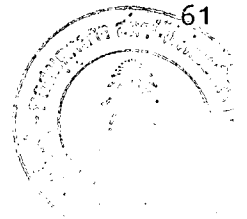
เกณฑ์ในการประเมินกำหนดว่า ผู้สำเร็จการศึกษาใช้เวลาในการทำงานทำ หลังจากสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 6 เดือน และจำนวนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ใช้เวลาตาม เกณฑ์นี้ต่ำกว่าร้อยละ 90 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 2 รุ่น ที่ใช้เวลาในการทำงานทำหลังสำเร็จการศึกษาไม่เกิน 6 เดือนนั้นคิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ในการประเมิน แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาใช้เวลาในการทำงานทำเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนด

2.1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายได้จากการทำงานประจำต่อเดือนของผู้ สำเร็จการศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงการกระจายร้อยละของรายได้จากการทำงานประจำต่อเดือนของผู้สำเร็จ การศึกษา จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	รายได้จากการทำงานต่อเดือน (บาท)				รวม
	ต่ำกว่า 2,000	2,000-2,500	2,500-3,000	3,000 บาทขึ้นไป	
1	17.14	48.57	25.72	8.57	100 (35)
2	29.17	41.67	25.00	4.16	100 (24)
รวม	22.04	45.76	25.42	6.78	100 (59)

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีรายได้อยู่ในระดับ 2,000-2,500 บาทมีจำนวนมากที่สุดคือ 27 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 46 ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 3,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 4 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 7 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทมีจำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22

ตารางที่ 16 แสดงค่าที่ของการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษา กับเกณฑ์ที่กำหนด จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา

รุ่น	n	$\bar{X}$ (บาท)	S	μ	t
1	35	2,378	426.04	2,000	5.25***
2	24	2,270	429.34	2,000	3.09***
รวม	59	2,334	427.02	2,000	6.02***

*** $p < .01$

จากตารางพบว่ารายได้เฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษารุ่นที่ 1 เท่ากับ 2,378 บาท รุ่นที่ 2 เท่ากับ 2,270 บาท และรายได้เฉลี่ยรวมทั้ง 2 รุ่นเท่ากับ 2,334 บาท เมื่อทดสอบความแตกต่างกับรายได้ที่เป็นเกณฑ์การประเมินคือ 2,000 บาท ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 2 รุ่นมีรายได้ประจำต่อเดือนโดยเฉลี่ยสูงกว่า 2,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษากับเกณฑ์ในการประเมินซึ่งกำหนดไว้ว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีรายได้ 2,000 บาทขึ้นไปไม่ต่ำกว่าร้อยละ 100 นั้น ปรากฏว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาที่มีรายได้ 2,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 78 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ในการประเมิน เมื่อกำหนดช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของสัดส่วนผู้มีรายได้ 2,000 บาทขึ้นไป ปรากฏว่าสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีรายได้ 2,000 บาทขึ้นไป มีค่าระหว่าง .67 ถึง .88 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษามีรายได้จากการทำงานต่อเดือนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษา ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต มีงานทำและได้ทำงานในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวตรงกับสาขาวิชาที่ได้เรียนมา ได้ทำงานในหน่วยงานธุรกิจเอกชน รัฐวิสาหกิจ งานส่วนตัว เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ผู้สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80 ทำงานในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต และผู้สำเร็จการศึกษาเกือบทั้งหมด (95%) ใช้เวลาในการหางานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายได้ประจำเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือผู้สำเร็จการศึกษาที่มีรายได้ 2,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 78 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน

2.2 ผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งในทัศนะตนเองและในทัศนะผู้บังคับบัญชา ปรากฏดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาในทัศนะตนเองและผู้บังคับบัญชา จำแนกเป็นรายด้าน

การประเมินการปฏิบัติงานด้าน	ทัศนะตนเอง		ทัศนะผู้บังคับบัญชา		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน	4.05	0.59	4.21	0.53	-1.32
2. ความรับผิดชอบในหน้าที่	4.19	0.60	4.33	0.50	-1.17
3. การรักษามาตรฐานของงาน	4.22	0.65	4.34	0.51	-0.95
4. มนุษยสัมพันธ์	4.21	0.61	4.23	0.37	-0.18
5. ทัศนคติต่อวิชาชีพ	4.03	0.45	4.14	0.51	-0.46
6. ความสามารถพิเศษ	4.03	0.62	4.06	0.52	-0.24
รวม	4.12	0.62	4.23	0.50	-0.90

จากตารางแสดงว่าจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงาน ทั้งในทัศนะตนเองและทัศนะผู้บังคับบัญชามีจำนวนทั้งหมด 31 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 72 ผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในทัศนะของตนเองมีจำนวน 34 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 79 ผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในทัศนะผู้บังคับบัญชา 40 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 93

เกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานกำหนดไว้ว่า ค่ามีซิมิลีเลขคณิตของการประเมินการปฏิบัติงานในแต่ละด้านของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในทัศนะตนเองและผู้บังคับบัญชา ไม่ต่ำกว่า 3.50 และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลมีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งในทัศนะตนเองและในทัศนะผู้บังคับบัญชาร้อยละ 72 เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของสัดส่วนผู้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานทั้งในทัศนะตนเองและผู้บังคับบัญชาว่าแตกต่างจาก 80% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงการทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานในทัศนะตนเอง ทัศนะผู้บังคับบัญชาและทั้งทัศนะตนเองและผู้บังคับบัญชา

การประเมินการปฏิบัติงาน	n	P	T	Z
ทัศนะตนเอง	43	.79	.80	-0.16
ทัศนะผู้บังคับบัญชา	43	.93	.80	ไม่ทดสอบ
ทัศนะตนเองและผู้บังคับบัญชา	43	.72	.80	-1.31

จากตารางจะพบว่าสัดส่วนผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาในทัศนะตนเองและทั้งที่ตนเองและที่ทัศนะผู้บังคับบัญชาไม่แตกต่างกับเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยววิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ปฏิบัติงานในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3.1 จากการคำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต และการทดสอบค่าที่ว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตที่คำนวณได้แตกต่างจาก 3.50 หรือไม่ปรากฏผลดังตารางที่ 20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของความพึงพอใจของ
 ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต

การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ของโครงการ	1	2	3	4	5	6	$\bar{X}$	S.D	t
1. การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่							3.80	1.01	2.20*
2. เนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป							3.60	0.93	0.80
3. เนื้อหาวิชาแกนธุรกิจ							3.56	0.91	0.49
4. เนื้อหาวิชาแกนการโรงแรมฯ							3.69	1.05	1.34
5. เนื้อหาวิชาเอก							3.43	1.15	-0.45
6. เนื้อหาวิชาเลือก							3.29	0.97	-1.60*
7. ปริมาณหน่วยกิตหมวดวิชาพื้นฐาน							3.47	0.74	-0.30
8. ปริมาณหน่วยกิตหมวดวิชาแกนธุรกิจ							3.60	0.76	0.97
9. ปริมาณหน่วยกิตหมวดวิชาแกนโรงแรม							3.50	0.76	0.00
10. ปริมาณหน่วยกิตหมวดวิชาเอก							3.50	1.05	0.00
11. ปริมาณหน่วยกิตหมวดวิชาเลือก							3.45	0.85	-0.43
12. การปฐมนิเทศการฝึกงาน							3.58	0.87	0.68
13. ระบบการฝึกงาน							3.45	1.13	-0.33
14. การประเมินผลการฝึกงาน							3.40	1.22	-0.60
15. อาจารย์ผู้สอน							3.30	1.01	-1.47*
16. อุปกรณ์การเรียนการสอน							3.43	1.13	-0.45
17. ห้องเรียน							1.98	0.95	-11.08***
18. ห้องปฏิบัติการ							1.92	0.81	-13.55***
19. บริการหอสมุด							2.29	0.93	-9.64***
20. ระบบการวัดผลการเรียน							3.21	0.93	-2.31*
21. เวลาที่ใช้ศึกษาแต่ละวิชา							3.34	1.00	-1.18
22. กิจกรรมเสริมหลักสูตร							2.78	0.97	-5.50***
23. ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา-อจ.							3.36	0.96	-1.08
24. อาจารย์ที่ปรึกษา							3.61	0.99	0.82

*** P < .01

** P < .05

* P < .10

จากตารางแสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตจำนวน 55 คนพบว่า การจัดเนื้อหาวิชาและการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปของวิทยาลัยอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ การจัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่เป็นข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.82$) และห้องปฏิบัติการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=1.92$) ผลจากการทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยที่คำนวณได้ว่าแตกต่างจาก 3.50 หรือไม่ ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ บริการห้องสมุด กิจกรรมเสริมหลักสูตร ต่ำกว่า 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าวิทยาลัยควรปรับปรุงอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในด้านระบบการวัดผลการเรียน ต่ำกว่า 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาในด้านการศึกษาในด้านการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่สูงกว่า 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านโรงแรมและการท่องเที่ยว ปรากฏดังตารางที่ 21

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของความคิดเห็น
ของผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อการนำความรู้จากการเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงาน

ความรู้และประสบการณ์ที่ได้ จากการศึกษา	นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน					$\bar{X}$	S.D.	t	
	1	2	3	4	5				
<u>หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป</u>									
1. เศรษฐกิจสังคมและการปกครองไทย						2.17	0.93	-9.59	***
2. อารยธรรมไทย						2.33	1.00	-7.84	***
3. จิตวิทยาสังคม						3.66	0.90	-1.19	
<u>หมวดวิชาแกนธุรกิจ</u>									
4. หลักการบัญชีเบื้องต้น						2.57	1.21	-5.15	***
5. หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น						2.48	0.99	-6.91	***
6. การจัดการการธุรกิจ						2.82	0.96	-4.75	***
7. หลักการบริหารงานบุคคล						3.13	0.99	-2.50	**
8. ภาษาอังกฤษ						4.40	1.03	5.86	***
<u>หมวดวิชาแกนทางการโรงแรมฯ</u>									
9. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว						3.35	1.19	-0.84	
10. การจัดการงานแม่บ้าน						2.40	0.98	-7.52	***
11. การบัญชีโรงแรม						2.32	0.99	-7.99	***
12. ศิลปวัฒนธรรมไทย						2.32	1.11	-7.13	***
13. พิมพ์ดีดไทย						2.77	1.47	-3.33	***
14. พิมพ์ดีดอังกฤษ						2.37	1.59	-4.76	***
15. หลักการจัดการโรงแรม						3.24	1.09	-1.60	
<u>หมวดวิชาเอก (การจัดการงานส่วนหน้า)</u>									
16. การจัดการงานส่วนหน้า						3.61	1.35	0.34	
17. การประชาสัมพันธ์และโฆษณา						3.48	1.02	-0.08	
18. อุตสาหกรรมการบิน						2.70	1.29	-2.63	***
19. วาทศาสตร์เพื่อการสื่อสาร						3.48	1.02	-0.08	
<u>หมวดวิชาเอก (อาหารและเครื่องดื่ม)</u>									
20. อาหารและโภชนาการ						3.43	1.31	-0.16	
21. การบริการและการจัดการด้านอาหาร						3.87	1.08	1.08	
22. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่ม						4.28	0.61	4.04	***
23. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่ม						4.12	0.80	2.45	**
24. การฝึกงาน						3.88	1.02	1.17	

จากตารางจะเห็นว่าโดยทั่วไปผู้สำเร็จการศึกษานำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและน้อย ความรู้และประสบการณ์จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนำไปใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) จากการเรียนวิชาเศรษฐกิจสังคมและการปกครองไทยนำไปใช้ในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.17$) ถ้าพิจารณาตามหมวดวิชาจะพบว่าในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาที่นำไปใช้มากที่สุดในการปฏิบัติงานคือ วิชาจิตวิทยาสังคม นำไปใช้ในระดัปปานกลาง ส่วนวิชาที่นำไปใช้น้อยที่สุดคือ วิชาเศรษฐกิจสังคมและการปกครองไทย หมวดวิชาแกนทางธุรกิจวิชาที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาที่ใช้น้อยที่สุดในหมวดนี้คือ หลัก เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับหมวดวิชาแกนการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิชาที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุดคือ วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการจัดการโรงแรม วิชาการบัญชีโรงแรมและวิชาศิลปวัฒนธรรมไทยนำไปใช้ในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด หมวดวิชาการจัดการส่วนหน้า วิชาการจัดการส่วนหน้า การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อการสื่อสารนำไปใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุดตามลำดับ แต่วิชาอุตสาหกรรมการบินนำไปใช้น้อย ด้านหมวดวิชาเอกอาหารและเครื่องดื่มผู้สำเร็จการศึกษานำความรู้จากการเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงานในทุกวิชาตั้งแต่ระดับมากจนถึงระดับปานกลาง

ผลการทดสอบค่าทีของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาต่อการนำความรู้ในวิชาต่างๆไปใช้ในการปฏิบัติงานที่คำนวณได้ว่าแตกต่างจาก 3.50 หรือไม่ ปรากฏว่าโดยส่วนรวมค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษานำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในการปฏิบัติงานมาก ($\bar{X} = 4.40$) สูงกว่าระดับ 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกค่านอาหาร-เครื่องดื่ม มีความเห็นว่าได้นำความรู้ในวิชาเกี่ยวกับเครื่องดื่มและวิชาการบริการและการจัดการค่านเครื่องดื่มไปใช้ในการปฏิบัติงานมาก ($\bar{X} = 4.28, 4.12$) ซึ่งค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าระดับ 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

ส่วนวิชา เศรษฐกิจสังคมและการปกครองไทย วิชาอารยธรรมไทย วิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น การจัดการธุรกิจ การจัดการงานแม่บ้าน การบัญชีโรงแรม ศิลปวัฒนธรรมไทย พิมพ์ดีดไทย พิมพ์ดีดอังกฤษ และอุตสาหกรรมการบิน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาต่อการนำความรู้จากการเรียนวิชาต่างๆเหล่านั้นไปใช้ในการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อสัดส่วนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาในหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต

3.3.1 ผลจากการคำนวณค่าเฉลี่ยของจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาคิดว่า วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตจะผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเภทงานนั้น แสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบค่าไค-สแควร์ ของจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาต่างๆ ของหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ในความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษากับหลักสูตรปัจจุบัน

หมวดวิชา	หน่วยกิตในความคิดเห็นผู้สำเร็จฯ		หน่วยกิตหลักสูตรปัจจุบัน	
	ร้อยละ	หน่วยกิต	ร้อยละ	หน่วยกิต
1. พื้นฐานทั่วไป	11.34	9	8.75	7
2. แขนทางธุรกิจ	19.80	16	37.50	30
3. แขนการโรงแรมฯ	32.69	26	25.00	20
4. วิชาเอก	25.19	20	21.25	17
5. วิชาเลือก	11.40	9	7.50	6
รวม	100	80	100	80

$\chi^2 = 15.52^{***}$

จากตารางพบว่าสัดส่วนหน่วยกิตที่เหมาะสมของหมวดวิชาต่างๆในความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นดังนี้คือ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปร้อยละ 11 หมวดวิชาแกนทางธุรกิจร้อยละ 20 หมวดวิชาแกนทางการโรงแรมและการท่องเที่ยวร้อยละ 33 หมวดวิชาเอกร้อยละ 25 และหมวดวิชาเลือกร้อยละ 11 ซึ่งต่างจากหลักสูตรที่ผู้สำเร็จการศึกษาเข้ามา ก่อน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างหน่วยกิตของหมวดวิชาในความคิดเห็นของผู้สำเร็จ การศึกษาและที่ใช้อยู่ในปัจจุบันโดยใช้ค่าไค-สแควร์ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

3.3.2 ข้อเสนอแนะของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อเรื่อง (Content Analysis) จัดกลุ่มข้อเสนอแนะได้เป็น 6 กลุ่มคือ ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน การฝึกงาน นักศึกษาและข้อเสนอแนะอื่นๆ หากความถี่ ของข้อเสนอแนะต่างๆ ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านหลักสูตร เรียงลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1.1 วิทยาลัยควรจัดให้มีภาษาต่างประเทศหลายๆภาษาให้นักศึกษาเลือกเรียน เป็นภาษาที่ 2 (15)

1.2 หลักสูตรควรเน้นด้านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะควรฝึกสนทนาให้มาก เพราะใช้ในการปฏิบัติงานมาก (11)

1.3 วิชาพื้นฐานบางวิชาไม่ได้นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ควรตัดออกหรือไม่ ก็ปรับปรุงเนื้อหาวิชา (8)

1.4 ควรเพิ่มหน่วยกิตและเนื้อหาวิชาเอกให้ลึกกว่าที่เป็นอยู่ เพราะวิชาเอก ทำให้นักศึกษาได้เลือกงานตรงกับเป้าหมายของแต่ละคน (6)

1.5 วิทยาลัยควรเพิ่มวิชาที่เกี่ยวกับธุรกิจการโรงแรมทั้งทางตรงและทาง อ้อมให้มากขึ้น เช่น วิชาวัฒนธรรมตะวันตก มนุษยสัมพันธ์ หลักการบริการ การตรวจคน เข้าเมือง หนังสือเดินทาง ฯลฯ (4)

1.6 ไม่ควรมีการแยกเรียนเป็นวิชาเอกเพื่อสะดวกในการสมัครเข้าทำงาน และควรมีการฝึกงานทุกแผนก (4)

1.7 ควรมีการแยกหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวออกจากกัน เพื่อจะได้เรียนเน้นหนักในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ (2)

1.8 ควรเพิ่มชั่วโมงการฝึกงานให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เพราะการหมุนเวียนงานไม่เพียงพอ (2)

1.9 วิชาเลือกควรมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการประกอบอาชีพทางด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยว (2)

1.10 เนื้อหาวิชาต่างๆควรจะทันสมัยกว่านี้ เช่นอาหารและโภชนาการ ควรเป็นอาหารสากลที่รู้จักกันทั่วโลก เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆในการประกอบอาหารควรจะทันสมัย (2)

2. ท่านอาจารย์ผู้สอน เรียงลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ

2.1 อาจารย์ผู้สอนควรมีความรู้และความชำนาญงานเป็นพิเศษ เช่น กู้กอาหารฝรั่ง เป็นต้น (7)

2.2 อาจารย์ผู้สอนควรเตรียมการสอนอย่างดีและมาสอนสม่ำเสมอ (7)

2.3 อาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดวิชาการต่างๆ (5)

2.4 อาจารย์ผู้สอนควรมีเวลานอกเหนือจากเวลาสอนเพื่อให้นักศึกษาได้ซักถามปัญหาในการเรียนได้ (5)

2.5 ผู้สอนภาษาต่างประเทศควรเป็นเจ้าของภาษาให้มากที่สุด (3)

2.6 วิทยาลัยควรมีอาจารย์ประจำให้มากกว่านี้ ไม่ใช่อาจารย์รับเชิญเพื่อจะได้มีเวลาให้นักศึกษามากขึ้น (3)

2.7 อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้อง (2)

2.8 วิทยาลัยควรจะดูแลการสอนของอาจารย์ผู้สอนบ้างว่าสอนตรงตามหลักสูตรหรือไม่ (1)

3. ด้านการเรียนการสอน เรียงลำดับความดีของข้อเสนอแนะจากมากไปหาน้อยดังนี้

3.1 วิทยาลัยควรมีห้องเรียนและอาคารเรียนที่เหมาะสมเป็นของวิทยาลัย (10)

3.2 ควรเน้นภาคปฏิบัติควบคู่ไปกับภาคทฤษฎี ควรมีห้องปฏิบัติการที่เหมาะสม (7)

3.3 ในการเรียนการสอนบางวิชาควรมีให้นักศึกษาได้มีการพูดหน้าชั้นบ้าง เพื่อฝึกการแสดงออก การรู้จักแสดงความคิดเห็น (5)

3.4 ควรมีอุปกรณ์การเรียนที่เป็นของจริงให้มากกว่านี้ ทั้งนี้เพื่อจะเกิดความเชื่อมั่นในการไปปฏิบัติงาน (5)

3.5 การจัดชั่วโมงเรียนควรจัดต่อเนื่องไม่ให้มีชั่วโมงว่างมาก ในกรณีที่อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถทำการสอนได้ วิทยาลัยควรถาหาคนแทนเพื่อมิให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายในการรอเรียนชั่วโมงต่อไป (3)

3.6 การวัดผลการศึกษาคควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน (3)

3.7 ควรมีการตรวจสอบเวลาเรียนของนักศึกษาเพื่อควบคุมมาตรฐาน (2)

4. ด้านการฝึกงาน เรียงลำดับความดีของข้อเสนอแนะจากมากไปหาน้อยดังนี้

4.1 ในการประเมินิเทศการฝึกงาน วิทยาลัยควรจะเน้นให้นักศึกษาทุกรุ่นมีความรับผิดชอบ ชยันตทน เป็นคนตรงต่อเวลา รักษาชื่อเสียงของวิทยาลัยในการฝึกงาน (4)

4.2 ในการฝึกงานวิทยาลัยควรจะติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดและพยายามให้นักศึกษาได้ฝึกงานในแผนกที่เรียนมา เพราะบางครั้งโรงแรมที่รับฝึกงานไม่จัดให้ (3)

4.3 การฝึกงานควรได้รับการอบรมอย่างถูกต้องจากผู้รู้จริง (2)

4.4 วิทยาลัยควรเลือกโรงแรมในระดับเดียวกันและทันสมัยให้นักศึกษาได้เลือกฝึกงาน (2)

5. ด้านนักศึกษา เรียงลำดับความดีของข้อเสนอแนะจากมากไปหาน้อยดังนี้

5.1 วิทยาลัยควรมีการควบคุมให้นักศึกษาแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีระเบียบวินัย (4)

5.2 ควรมีการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้เหมาะสมกับอาชีพให้มีความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือ (3)

5.3 ควรมีจิตวิทยาในการจูงใจให้นักศึกษาสนใจและตั้งใจเรียนมากที่สุด (3)

5.4 ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาชีพการโรงแรมที่เขาศึกษาอยู่ (3)

5.5 การรับนักศึกษาเข้าเรียนควรมีระบบที่มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ (1)

6. ด้านอื่นๆ เรียงลำดับความถี่ของข้อเสนอแนะจากมากไปหาน้อยดังนี้

6.1 ควรจัดหลักสูตรต่อเนื่องถึงปริญญาตรี โดยใช้เวลาศึกษาอีก 2 ปี (15)

6.2 ควรจัดทำมีการที่ส่งศึกษานอกสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในวิชาชีพ เช่น โรงแรมต่างๆ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น (5)

6.3 ควรจะหาตลาดในการทำงานให้ผู้สำเร็จการศึกษาบ้าง (2)

6.4 การทำงานแต่ละฝ่ายของวิทยาลัยควรมีการประสานสัมพันธ์กัน (2)

6.5 หลักสูตรโรงแรมๆ ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักหรือยอมรับของวงการโรงแรมนัก วิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้คนรู้จัก (2)

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อเรื่องของข้อเสนอแนะของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต โดยสรุปพบว่า ในด้านหลักสูตร ผู้สำเร็จการศึกษาเสนอแนะให้วิทยาลัยจัดให้มีภาษาต่างประเทศหลายๆ ภาษาให้นักศึกษาได้เลือกเรียนเป็นภาษาที่ 2 มีความถี่สูงสุดและรองลงมาคือ มีความเห็นว่าหลักสูตรควรเน้นด้านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะควรฝึกสนทนาให้มาก ด้านอาจารย์ผู้สอนผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่ายวิทยาลัยควรจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในด้านต่างๆ มีความถี่สูงสุด และมีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรเตรียมการสอนอย่างดี มาสอนอย่างสม่ำเสมอ และมีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาต่างๆ เป็นอันดีรับรอง ส่วนด้านการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความถี่สูงสุดและรองลงมาตามลำดับได้แก่ วิทยาลัยควรมีห้องเรียนและอาคารเรียนที่เหมาะสมเป็นของวิทยาลัย วิทยาลัยควรเน้นภาคปฏิบัติควบคู่กันไปกับภาคทฤษฎีและควรมีห้องปฏิบัติการที่เหมาะสม ด้านการฝึกงาน ผู้สำเร็จการศึกษามีข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุดคือ ในการปฐมนิเทศการฝึกงานวิทยาลัยควรจะเน้นให้นักศึกษาทุกรุ่นมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา รักษาชื่อเสียงของวิทยาลัย นอกจากนี้ผู้สำเร็จการศึกษายังได้เสนอว่าวิทยาลัยควรจัดหลักสูตรต่อเนื่องถึงระดับปริญญาตรีโดยใช้เวลาศึกษาอีก 2 ปี เป็นข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุด